

חלק ג':

מתוך כתביו :

חלק 2 המשך הלכות שחיטה

צילומים מתוך ספר העוֹזֵיטָה

תעודות ועדויות נוספות

עטמו צווי
ציר הנהם ג תולות לזולי מאל חסדוהן ללע
כנצדן צחט כהכזר וצ אמעני קום לו הצרמה
וכיון צמר המי כול וצצחי כער וחצ בקיפא הלהם
פי טמל ג וצ הצרמה פוק קהו ווא למקום צחי
וצחט כז ואת הארן מאל קאל ציר וצחט ג יי ג
א מאל חסדוהן פישוס דקום לו הצרמה וצ
לא נצחט נצאר לבו ג אמעני רובל צחי צעין
והא ליכא וחצ הצא כז וואוקמעל חוץ מעצום
ואת ולימא צמוצום ומחצה על מחצה אה
מה דקנה צהיה חצו פצום וואשלימו לרוב כער
צם הכאדי כז על צחי וול שאני קנה צהיה וק
מיוה פצום צמקום צחי ולכ מצקהף לרוב
מצחן הנה הצרמה שלו צמקום צחי לכך אינה
מצקהפית וקה יי ואת אדרבא מצקום צחי
דחמיר אינו מצקהף הפצם והצרמה וצלח
צמקום צחי מצקה פנות וול לפי צמקום צחי
קנה צהיה וק לא מעכרא מלתא וצמיר עליו
ואין כאן מצקום לצעות והרואה ואמר צחי חוצא
הוא מצחן הצרמה צלח מצקום צחי והרואה ואמר
צלא י צחי כז ג ריבא לצעות לכך אמהכך
דהצרהה אינה מצקהפית וכפי כז חוץ מהמוצום
ואת מאחר צחט כז פשיטה דכציה וול מהר
כי נצקא חיותה בהתינא נצקא פי ג אמעני
צהלים הרוב היה צהכזר והווא אפלו לאצמו
המי כפי קמל וצחט כז יו חוץ מהמוצום הווא
אמעניתא ואת פשיטה דכז רובא כז צחי צעין
והא איכא וול מהר כי נצקא חיותה באיקוה
נצקא פי ג אמעני צהלים מה הרוב היה באיקור
והווא אפלו חצר וצחט ג האחרין פקולה קמל
ואם חצר נצחט וצחט דכז רובא כז צחי וצ
סיפא

שעלנו שתי מעמי אלו כפי

איה בושט וסיפא בושט השל בן בעור בן
צבהמה וסיפא בן בעור בן צבהמה לז' ליתני
וחא ותולל וול ליה החליד תוך הסי' וזחט
החיעוק בושט מחטק למעלה ולחוק. למר
הצחי כהנין וסיפא ליה החליד הקסין תחת
העור וזחט החיעוק בושט ולחוק הקסין
הסכין וחור וחטק כלבעור וזמר השחומה
כהנין בן תכץ מההמת
ואת לעענין סיפא החליד הסכין תחת העור אסור
וכי השל דהחליד תוך הסי' דאסור וול סיפא
איה מעבולת צהיה תחת העור איכא למימר
תחת העור ואיכא למימר תוך הסי' ומי צלם לבו
סיפא תחת העור יסור של השל דאיה בתוך סי'
איותר לבו סיפא אינמה תחת העור; אבל
אי לאו השל הווא מקימין סיפא בתוך הסי'
ותחת העור אס החליד מותר קמול השל בתוך
הסי' וסיפא תחת העור; ואלת ואיפוך אכא
השל תחת העור וסיפא בתוך הסימן ויל השל
לא אפשר לק לאוקמה תחת העור וההיוס
מדקאמר השע וזחטן מחטק למעלה משמע
בתוך הסי' דאי לא חתך העור ונשארן הסי'
צלויס אכ מתי אהיו מחטק למעלה הוא דאסור
אפלו מעלה למטה אסור תיפוק ליה חבוס
החליד הסכין תחת העור אלל טכ סי' צלויס
ואת וכלא שמעין כילס סיפא וכלאוקמה בתוך
הסי' אס החליד אסור את החליד תחת העור
מותר

עמנו צמי

מותר ויל משום אהרם ~~הוא~~ מעבודתו וקבל צם צמי
ודם צפירי ספור ומצ ואם לאו וק כה נקי לה ולת למק
לא יעלינו עלים והה קייל כורא משלב אליב ויל
אימתי אמרין כורא משלב אליב דוקא אם הוא
נקוב ככרין ומפורז משאך. זכא זה כגוס
בוההן וכמכוח בכדא דמוי וצוב אינו יולאוף
ולת למת משעהן צלי פילם צכה נעילה
ילא בקליפא ויל משום דקייל לרבין דאין זרם
מפעפיע א צלי אללא בכה נעילה ומצ רמח
ואם כמולח ולת והה קייל מלין כדוותק צלי
דמי ולא כלי ממצ וכל דמץ ומשעהן צלי צכה
נעילה משערין למליחה בקלפה וליכ למת
אמר רמח מעינהן אחך זחוטין וצה אדרבא
כמו משעהן לצלי צכה נעילה משעהן
למליח בקליפה ואפלו לת ישי מעמיהן שאמר
מקיהן אחך זחוטין וצה דנוקס חומרא צעלמן
אכל שום איסור אין כלן וליכ חזקה צעה קושיא
לדוכתה ויל אימתי משעהן לצלי צכה
נעילה ולמליחה בקליפה דעקא אם הכלייה
מתוובא מן הין ייכה נעילה סך המלות
בקלפה משאך. זכא צלי אם אינו מסתווב
צכה נעילה מדום דכבולעו כן פולגן ומה
צולעו עי תולדות הולד כן פולגן על יד
תולדות שאור ולת למת השע כה נעילה
ויל מצ צדעת הרב צדא ילית ליה סגד
דכבולעו ונקן עעס צדדן דבעודן בתקור
יש צו חוס ויש בו בוח לצלע ולפלוע
משאך. כצמו קאין אונתו מן האור צבו.

כח

עטמו זה
כוח לעלוע ואין בו כוח לפלוט וכיון שאין
שכלי אינו מחוייב מן זהו בכה נתייבד גם
זמליהו ולא כלום כן תהי' שש' אז זקת
בחונקן זיונו קליפתו ומש' נחם בשל' אדם
ואת מש' מעמד השע' לבי עופ' שיקד' עליו
דבעינן ק' נקד' כל' שלב' עכ"ל קלמ' נל' זרם
דווקא וול' שא"י שלב' זייע' וכי' הכול' דם
ולא ידענ' כמה פלג' מנ' ופ' לכן בעינן
ק' נל' הדם יהל' משל' הכא' החונקן קצ'ם
ואינם פולעים מעצמם זולתי' זרם שי' .
בתוכס' לכן לא בעינן ק' רק' נל' הדם ואת
השע' במל' איור' אי' במל' ונתב' על' בעינן
ק' נל' החונקן • והדם שי' בהם מש' החונקן
נאסרו עי' מליחה וחזן יא' לא במל' בעינן
ק' נל' כל' עופ' וול' לעולם לא ממל' וא"כ
בעינן ק' נל' העופ' כולו' וול' ככא' מיוקד' שלכו
דתיחה' וזה' נקד' לכן בעינן ק' נל' הדם
א"כ לעולם נמל' ואת' כה' ק' הדם והחונקן
וול' כיון • שנתב' על' הדם נב' חלו' החונקן
ואת' מל' מחונקי' הכ' וואר' דבעינן ק' נל' החונקן
והדם וול' שא"י חונקי' הכ' וואר' דכיס' ופולעו'
הדם מדופ' זולתי' זרם שי' בהם משל' זכא'
החונקן קשי' שי' ומש' ומת' עופ' ואל'
נא"ת ויל' ויראה' אם' נשחטו' או' לא' וול' דהכא'
מיוה' ב' קפנות' מנגד' זכ' וזה' קצ'ו'
ענפות' צילימים' וזה' קצ'ו' מהי' דהמות'
צילימים' צלו'ם ולא' שאלו' דבז' דה' הוא' מת'
ענף' דרכו' לכו'תו' צל'ם נשחטו' הוה' וקת'
בהמה' לא' נשחטו' הוה' וקת' י'

עממי שזי

סימן כ"ג קא כל מבח ואת למה אמר כל יאמר קב
ויל מהד אפלו יצלו לימון יהם ואיכו יודע
בזמותר קמל ועוד לא סוכע יא אס שאלנו אונן
אמא עשית אחז מנה דבהם זפוקלים את שזי
עשיב איכו יודע דנראה מתוך תשובתו אשח
אלא כהנאין שזא דאקור לכלל משחיקתו פשיטה
אלא אפלו אלאני אונן אמא עשית אחז מנה דבהם
זפוקלים את שזי והציב ואמר בה ל' אלא
עשית מנה דבהם דנראה מתוך תשובתו אשח
כהנאין והוול דמותר קמל דאקור כיון דלא
זמר זמכין דצהי ודהם ולא יודע ועוד ל' א
אס לא שחן לפיכך ב' וז' זוא דאקור אמא וז'
פשיטה אלא אפלו אשח לפיכך ז' וז' פעמים
שזי ראזיה והגונק ומתד מנהא אשח אפיר
הא יודין שחן אפיר והגונק דמותר קמל כיון
דלא ע' משום דמכ וק דלא רמיה עליה דאיט
עכד נלא נקדהר בה ולק למע אמר וללו הין
ויל סגהד אפלו איכו יודע כולם אלא
מקטעם טוול דמותר קמל דאקור וללו הין
קב שזי וק כיכד נוקה אהה שזי וק יוד
הצביה ולאו דווקא הצביה זוא דמקה שזי
זוא שזי שזי ולת למה אמר שזי דווקא
יאמר שזי או שזי ניל גזע אורחא דמלתא
נקט כיון שזי אילום צומית מקציה ידו ים
ומג פ' שזי כזען אנפלה לו סכך והצביה
במיתר נפלו לו כליו ולא זיג לו להצביה ער
אחר שזי באוניס כזון שזי משחיקתו זקכין
ומרת בה עד שזי תמיל לשחוק ונתעלפ ברק
כמאעה :
ואת

מעמדי צח

צוכזה א : סוף הזייה חל. קנה נק ואת בנין
מליאז עכמות מי ווכל לצדק ויל הצע דקאמר
פגים זיינו על יד חולי און כגון ענפס זקנה נפכדו
מן ה הוועט וזעק בו החל בפסול וידוע על נגע
בואק ואת ריעל חנך הצלימו לרוב וקיפא חתק
זעלימו לרוב לכ צי תי. פקא ריעל וללא קיפא ויל
כרכי תוועהו דלי ריעל זוול דווקא ריעל דהגלים
זרוב כהכער ונפקא חיותה צהתיר חל הוא דמוני
אצל קיפא דהגלים הרוב בפסול ונפקא חיותה
בפסול הווא דסור קמל דמותה ואת ליתני קיפא
מקור באיקור אפה מוחתת וכך ריעל ויל
דלי תנא קיפא הווא דווקא קיפא דהתחול בהכער
הוא דכער אצל ריעל דהתחול באיקור הווא דאקור
קמל דמותה ; ;

סימן כב בעופ כהך לצחוק הוועדן כתב רב
ירוחם לאו דווקא כל הוועדן הווא הדין

זנין דמיטען רעים זניס והט מגזוס דכתב
זנין מגזוס דהדס זעשת צחי מתעוהר לצאת
ומתקבץ בוועדן ואם לא צחטן ולא נקבן צוב
אינו מ. אלא לא עי הדחה ולא עי מליחה ועוד כ
זנין ואפלו דעתו לבתחו אבר אבר אפלו הכי
כהך לצחוק הוועדן הוואיל ודכו לצלותו שלים
דלכעל ממליך וילכיו שלים וכצחוק יעה
זסכך מעס כד ונ ומג אולקנבם ואת מוקאמר
כהך יק למה חזר ואמר או לעקבם יוול דאיל לא
קתע או לעקבם הווא צהכיס צחי כרכי יהודה רח
ער צעחוק הוועדן והווא זיכא דלא צחטן
אקור קמל או לעקבם נקיבא בעלמה סגי לבו
ואת נכר יקרא דם עלא פירש וקוול דם עלא פירש

מותר

עממי צחי
וצכה וכסה ובירך מעמל דבשכחה וכדעכו הוא
דכסוי לא הוי הפסק הא לבת הוי הפסק ולא
כדי יצחוק קבמה ב"ב אורכא להך לבדך אף
תקול הצא ארצה הצע והכא דעה רמז והא
מודקתני וכן הדין מצמע באיין כולפי דבה
הצע ותהיץ העץ האצל נקרנוהין יצחוק
הבהמה בלא ברכה ולחוק מוכסי דס החייה
נפרח לעולם במלא שאמר הצע מוכסה דס
התייה ויצחוק ומצחק שק מפי כוח איין חקן
ול כסוי וצחי מעניין צחי ניכיהו וכשחמה
ארכתא דמייא ומה שהקצה מהזה דלה
מעמל דבשכחה ובדעכו קול דכסוי לא
הוי הא לבת הוי הפסק יי אכ קצה הימץ קאמר
רמז ור' יצ להציב שאני לעיל כולם בני
כסוי ניכיהו לבך כסוי לא הוי הפסק משאך
חורא בת כסוי וחורא אינה בת כסוי והנול דכסוי
הוי הפסק קמול דכסוי לא הוי הפסק ור'
ואת לדעת ען דקאמר יצחוק הבהמה דב ובי
קיול וכל כאלות מברכין עליהם עובר
לעשייתן ויל הכא מויה צחוק חיה ועופ חקן
ואת מאי דרצח קמול ויל רבותא קמול דצח
לא הוי הפסק ואת ובה כבר אשמענן לעיל
ויל דאי מהתם הוא דווקא התם וכולם בני
כסוי ניכיהו לבך צחי לא הוה אב לבכא
וחורא בת כסוי וחורא לאו בת כסוי והנול
דצחי הוה הפסק ען קמול דצחי לא הוה
סימך

עטמי עמי

פ"ז

מקום עמי באעלר נק ה"ט מעום דליתא דגמיה
מקום עמי באעלר מעלן אמר ר"ז מעום
דכתיב וצחט את צין הבקר ודרצו חזן ממקום
ששח חמיהו ופי' חמיהו ככצבהו לאלה לאכילה
כמו נחמא לית הבית ותא נידכי וכו' מתקמיני
באדוד ויערר יק עקצק בצק ואומא מזנבו
זהו אש ומשני צין מכלל צדקופ בעינן והא
צין ועומר הוא יי ואימא מאווננו אהו אש
צין מכלל צדקופ ומשני בעי דם הכפץ ליהא יי
ואימא דקדע נאדיל עד צמעי' ע לרם הכפץ וכו'
צדחהע מעלן אלה זלמא זכא נמי עמי סן
הלמא יקרא למלאי אהא דלא לישניה צמקה פי'
זס תבין שלא צחוקט עד ציחוקן ברעל
והקצק בקצבא סינא צה' לקדסיס ולקנה
יש ריאה מן הפקק של וצחק אלה עמי
לחולין נלושק מעלן ומשני מעום דכתיב נחמא
ודצו חזן ממקום המכלל לסימ לבדק חמיהו
והא חמיהו היינו חמיהו לעגא דחמיהו למא אל
תירא נאל תיחתי והקצק בצק ואימא מחוקמו
זהו צד ומשני קד על יד' בעינן והא יוב כחלק
מחלניו הוא יי ואימא מלבו ואימא מכהקו ומשני
בעי דם הכפץ ולכא ואימא דקדע וק וכו' צדחהע
וק אלה הלמא דבי רבי ישמעאל תעא אה וצחמ
בצין ימניס אלה בצין שמעאל דהיינו ממקום
ששח א צקול חמיהו ד נחמא א פ' עמי
מאחר מן למוקול ומן למעקול ומן למוקול
פ"ז

עעמי צמח

פי ממקום צמחאל בקול ונקל לחרף וי כאזר וכל
וודעם צמח באחר וזל : דכירבי מניה תנא
וערבובני אהרן שכזנים את הכתמים ולת
הראש מה תל הראש והלא הראש צבלל צמחיס
אלא מכאן צמחיתיה מן באוואר ומצ וצייר
מהיס פי היינו מצניה ים ולבית יצחוק למעק
מעקב וברטבד אס ציר מהס מצניהס כפי
דוק מעה לחת למעלה ולחת למעק נקראית
מוצרהמית ופקולה ומצ עד ראש כנף הולאה
פי היינו אונה הצמחית צביא דנה וקלוצה
ועולה למעלה עם דנה דאלב אס נפרד
אונה דקלמר הצע היינו אונה הימנית היא
עבא נעמאל כי קל שחם כנצז באונות קל
צחית וקוול כל הקמוך להיאה נדון בהיאה
מה הראש נקיבחה במש הוא אף כל צחוק
נדון במשקן אלא תהא אונה הצמח ליוס נ
ומצ בלא צמחוק בט מעוס דבעווא בצמ
אבעווא לבוא א אנתא טכמה מלי
ולא איפצעה וקמה יאוק מה בתיקו וכל תקו
דאיסוק לחומצ : ופי איניקות כצוקין
ידקות צמח מ ומצכה כוואק וירדו האונות
וקוול כל הקמוך נק אובויו א א בלי
וירדו החמיו והיא קולא צדולה לבן קלמש
בלי צמחוק טכמה ופי . . .

ס

מעמי צווי
לחזור ולברך דאלב אי ברמנ וצחמ וכסה וביד
פי ברה על תחו וברה על כסוי הט כולם צדעת
המתכין אי קצה ארצה הגע שאמר כשחזור וק
מציע ברה על צווי הו דאינו מברך אבל
על כסוי מברך איכ מואי כפסך אם אינו מברך
הצווי אף על כסוי אינו מברך ואם הו מברך
על הכסוי אף על צווי מברך אלמ ודאי זרקון
ושכח וכסה ודירך פי ברה על צווי אהיה
בדעת המתכין אל לחזור ולברך אבל ברה
על כסוי איאנה צדעת המתכין אבך לשחור
ופי ושכח היאנו שכחת הדין לאין דין אכל עד
ציצער הצווי ואחוק וכסה ברה אמת ואמר
דשכח וכסה לכך ברה על צווי אהיה צדעת
המתכין אין עבך לחזור ולברך אבל ברה
על כסוי איאנה צדעת המתכין אל ולברך
אבל שכחת עלמו פי הוה יודיע מנן הגע
ותבך פשט ידו וכסה הוה פציקה ואינו מברך
אפ על הכסוי יי הלה ומנ וכן הדין ופ
הקצה הגין מנהאכה מציע דכסוי אפלו לבת
לא הו הפסק מנ מנ כוח שאמר הגע
אין מבטן דס החייה עד שתבדק דריאה
ידחייצן אמא תמלא טה פה ויהכל כסוי לא
צדעת הו הפסק צווי הריאה הוה הפסק איכ
למה יצחוק הברהמה בלא ברה אדרבה
מברך עליה ועוד הקצה גין מנ מרצא ואמר
ושכח
פס

בעניני שחי

פר זכר ליתור נכ פי הן זה המושל האמנה לבית
בין מעינין בין שלא מעונן חוזר ומצדק הלח
הכל לבית בין מעינין בין מעינין שלא מעינין
חוזר וצדע מעינין מותע ואלא מעינין אסור ול
הביאו חליח הביאו לפתק צביל לתור וק ואלת
הא מינח היציאו מלח פ נקדא מעינין אלל צביל
לתור במא נקדא מעינין ויל דכתיב ונתתי
עצב וק ואלת מהכא מעצבוע דאינו אסור לכת
אלל בוצר שאינו מעינין והה הן זה דיומא
למלא והתם אמנה לבית בין מעינין ב"י שלא
מענין אסור ויל דאללו הכל לבית בין מעינין
בין שלא מענין אסור והכי צרטיין צה"ך ל
ליצור מלצר ו ברה לשהי כלל דהווכו לכת
ומצ בוצר כל ובוצר כדע שאינו מענה כי
השחי ומצור צה"ך לחזור ולבהך פ פעס
אחת ומענין השחי אין צה"ך לחזור ול
צמו שאמר להם הפקנו הרוא צה"ך רפיין
הזה אלל וק ואלת דב רמא קתרו אהרדי מענין
אמר מותו לרבר בין שחי לבקן מצמעוציזה
לא היו הפק וחזר ואמר ממו קוד שלא לרבר
מצמע דצח בננים הוי הפסק ויל מצום דפלפי
אחרונים אמר שחי וכמוי תרתי מלכות נינהו וצח
בננים לא הוי הפסק לבן רמא פסק מעקרא כוונת
צחות מעוקר ו אמר הכמוי הוא סוף השחי וחזא מצוא
היא וצח בננים הוי הפסק ולבן רמא פסק בחזרה
כוונתה ואמר וחזר וק ולפני תרתי מלכות נינהו וצחה
לא הוי הפסק קציה מצח ותפלין לתפלין דתפי
מלות נינהו מצח וציחה הוי הפסק ויל אלל
תפלין תפי מלכות נינהו ורזא קודל לפונקס

ברכה
ס

עצמי עני

בברכה אודך לכן שיחה ביי הפסק מוסיף זכא אפלו
לא שח חייב לפרק על הצדו ועל הכסו מזאוס וכל
אחר צפני עמנו אכעו צמיט ולא בעי לא שחית נר
קה אס על ראה וק הטק מצוס ודמי לשח צין תפסר לעני
דחוקיר ומדק על תפסר זס הכא אס ודבר אהן לבק
על שח צי : מוש אס ודבר ן שח לבקני ופי ואלו מצ
מהלל וצופר ומצלה ולבתולה לא ידבר ונדעב אס
דבר אין לכהן למחור ולבהך נק וול צלע זכפ וסח מוש
גיא ונעמן שרבו והחלץ לצית ולעפ שסח לא היו הפסק
דעיקר הול צמו המעשה "משלך הכל גבתי מצות
עטיבו וכיק שסח עמל לעמות זונל כאלו נעלך לעשות
מצוה אחי רית וכהן לבק עליה דאין זה פלוי בזה
אי בעי שחית ולי בעי לא שחית נר : ולות למה
צין לבקת דס לא ויבהך עליו נעמל זונל לבק על
הצדו ויעשה כסוי א לבולם בברכה אהך והן ות
דומיאל לאוס צהוא יצב בתוך שפעיה ואמע זכ
ונבהך ולחוקי נעלך לאלול הדין זול ציעול ירו
ויבהך עני והלחה ויבהך ברית הוסיף חסד חבל
על האנילה גל לא יבין ולא זס הכא למה יסקה
דס קל נק וול דשלי שפס עיקר זול צמו שפעיה
ואתכל דבעה פל שמכנן לבן לא יבהך ברהמך ער
צאצמוו זאכילה משלך עיקר הול ציעמוו מצוה
א בברכה ולחוקי יתחולל מצוה ז' יומע אכל על
כסוי ז' לא יבהך בע לפי שפעיה שפקה וס הול
נתן דעתו על כסוי ז' וצוה לאהוי הפסק אפצ
דשחית צחו יול ומכקה בודך יול וברכה לך לאהוי
הפסק דומיאל דיקניהן : י ומע ויש לומהס פי דומיאל
דשח בתוך הקעודה לא היו הפסק זס הכא יי ואלת
ולמה אין מדמין אונל לשח ן תפסר לעני ודמוי נק וול
צאניתפל אעצ דעתי מצות נטיבו חזרה על

אדם
פס

עטמט שתי

אדם ללב אונם דעתם דכתוב והיו לעומתם בין נר
כל זמן שבין ענין יהיו עתה ימים מזלך זכא אי
בעי שחוק ולי בעי לא שחוק אפצך לאה זלאבצר
קו המצריך לדעת זכ ואת מצ מצמון בארזתי
קו רז מי שהיו גירות וצדק עליהם
והזנה יובאו לו עוד פירות אחרים כיון שביתם
אזה אן-י-צדק לחזור ולצדק אז גם הכה
למה יצדק על שחוק וזל שאני שחוק דעתו על
כל מה שיביאו לו מזלך דעתו על חזיק אזה
וכשהביאו חודר יז ואת ובה דתם אמרומח
וקוב שהיא דעתו על כל מה שהביאו לו
מצמט לעבת השע אפלו לא נתן דעתו
אין צדק לחזור ולצדק וזל בעולם אפלו
לדעת השע צעידן שהיה דעתו שפן דעתו
וכחל לא קבץ דעתו וקציה וקוב ולא קציה
קצתיו לפכו הנה דעבר הדבר צעידן קצוב
לשחוק ואפלו היביאו לו שמתן הוא אל לחזור
ולצדק ומצ ואם לאו פי אם לא נשאר אפלו
מנהא אפלו היביאו לו מהא צדק לחזור ולצדק
ומצ ולבתחלה דן חשב לדעת רבינו קטור
דאמר אפלו נשאר מהא צדק לחזור ולצדק
ודונקא בצוחט שאינו קצוב אבל בצוחט
קצוב מקמאל על כל מה שיביאו לו וקצו
סוף היה צוחט וצוחט וכתב פי טק נפל בפק
ודמקום וצחט צמכן נשבח ואתי-שפיר
מצ השע וכשיחזור לשחוק פי בכה דשתי
די בדעת המתכוין אין צדק לחזור ולצדק אבל
בכה על כסו שלא דעת דמתכוין אבך
לחזור

מעט שח

דמי לזמן בין תפלין ועזרת למחוד אינו חוזר ומצדק
משבח בין תפלין וקול שאני בתם יצלו משען כל
היום ולכן כצופר מצדק וימשאך הכא עקיר הבכה
קוהם שחיו ולבן אס אכזו אינו חוזר ומצדק וימש
ואס שחט דבר דתליד צו העותא פי כדן בהמה
שמעטעית ראשה מחיים או מקיטפ אס וחיטען
אס תעשה פרכוס או לא או תמלא עיה וק והוייל ברכה
לבטלה לבן קדן ישמטנו בלא ברכה ומה'שכל ז'
ביא עופרתא ויבך עלין ואחף שחוק דבר וק
או ממקובנת וכו' עקר ואפלו נמרץ העופ
מוטל לו הברכה לדבר וק ואת שאר בהמות חיות
ועופות אין מצדיץ עליהם שמה וק וול שאני שאר
בהמות וק שמכנן ארובא ורוב בער יא ומש
יברך בדחוק הוא פי דווקא לזחרו אבל מלפנין
כמלא עיניו ומערהן כמלפנין דמי. ס' ומש
שחן בהמות וק ואת פצויה דברכה אחת לבולן
כיון שברכתן צווא וול מה'ה כיון דלפות מחולקים
ומיניס מחולקים והווא ברכה אחת לכלימץ ומין
קמל ברכה אחת וק. ס' צניס צוחטין פי דן דה
דומייל דצופר וכמו שם דבעפן ציכיון צזומיע
והמשמיע לס הכא בעי ציכיון צחבך והצומיע
ואת ורה כבר תני דן זה באותח חיים בהלכות
ברכת הגהנין סופר מצדק וצור יואל ווי
ויל דאי מהתם הווא דווקא התם דקביעודי
בברכה אחת אבל הכל לכל אחר שצוחט
לעצמו כל אחר מצדק לעצמו קמול וק וכתב
צפורה ואפלו נמאלת הבהמה של
תמצך עיה אין כהך צזומיע לחזור ולבכך

ס'ד

מונהגים של תעלה

על יד סגון מותר " ושאין אפשר עי' סגן אסור — ::
בימים גערופות בקערה שנמצא בהם עיפת דם ::
גבל אסור אבל בימים גבורות בקערה וכל
טרופות ונמצא דם בחלמון של אהן מהן יקח זלמון
זכשיהם וישאר אותם שי' בהם דם עם החלבונים של
זכשיהם ויזקקים ::
עוף שנתבשל בלבו מותר שאין לך עוף שאין בו ס'
נגד לבו אבל כבד אין בו ס' כגד זכבד ופ'
ואל הכל אסור ::
התחוב כף חולבת בקדרה של בשר או חיפכא אם
שקם בטי' יומן כהך ס' כנגד מה שנתחב
מן הבב בקדרה ולא יש ס' בכל מותר קדרה ונתבשל ::
אבל הכפ אסור בין של בשר ופ' לפי שבלעה כלמין
בזעת שבה ואם אין ס' בכל אסור : ואמר ל'
גמורז כמזור אכול מור יוסף נגד חיכו כהך ס' רק מה
שפלט הכף דרך מעל אם נתנו בקדרה אוקייה של
זומן אנו מחלקין אותה לז' חלקים דהיינו שליש
לקדירה . ושליש לבא ושליש לתבשיל " ואינו פהך
לכמל בנפ' רק שליש גומיע לה ודל ::
אכל בשר חפלו של חייה ועוף כהך שישיהא ששעת
שלימות וזכבר של בן הששים כהך להסירו ופ'
זעבש " אבל כשינה מתוקה ולא בלום : אלא ינעח
ידו ופיו :: אבל כשיגזע עברה שגז או יותר הנה
כהן אובל בשר וכהך 6 שעות ::
כחל שגורן בלע תדד אשור לבשלו עם קבשר עד
שישיהא אובעים יום אם לא ניעו שתי וערב ::
ומחו בכותל :: וכחל של מניקה אסור לבשל
עם זכבר ופ' ::

כזית

6

מעשים

בשר שאין שלשן ימים בלא מליחך אסור —
אסור לאוכלו כי אם כל. ואסור לאלותו
ואחך. בשלינו דחישתן שחא יבשלונו בלא כליותה ::
בשר שאין שיעור מליחך ונפל לציר בשאר —
ועדין לא בודה נוהגין לאוסרו שנה חוזר ובוליע
לציר ולא אמהבן יחזור וימליחנו לפי שאין זמלח —
מזבית אלא דם של בשר עצמו ולא אמה שבלע —
אמקום אחר "אבל אם לא שנה שיעור מליחך" —
אמהבן אצד לפי דם דהה פליט מה שבלע ממקום
אחר ובשר ::
בשר ונביעה שנגעו זה בזה ושניהם לונגים די
בנליפה ::
ובענין ביצק שיש בה דם שנתבשרה בתבשיל —
והיא לפעמי זורקה והתבשיל מותר —
לפי שהיא נותנת טעם לפי "ואיעה אומהרת
אלא אם נתבשרה בתבשיל דחישתן שחא יפגע
במומקו של איסור לפיכך דבר שגוף יכול למקמו
מותר עי סנין והמקד והירקות שאי אפשר
למקמן אקוהם ::
ביצה שיש בה אפרוח או דם ונתבשרה עם ביצים
אחרים אם הוא מכירה זורקה. והשאר אסור
אם לא יש לה לבטל פליטתה. ונהגו לעשות
בזמן אפר ומנהג נכון הוא ::
נבזלה שנבלה בתבשיל והיא שלימה אם מכירה
זורקה. ואם נתבשרה שוב לא מקרי בהה
ואהך סנין שלא יפגע במומקו של איסור. ואם נמאז
ב נמכיס בתבשיל נחזק שיש בו הרבה. וכל דאפשר

א"כ למה כפל ויל אצב דתני בשני תני במיזיד
ואצב דתני בלחניס תני בראין א"כ זכר אצב ביוכו
מזוד נק וכלבי תלוהו דא. אשמען אצב הוול
אצב אקול קל זול דאס לא אהק איעור אהייה
מוטר אצב מיזיד אהול חמור זול אפלו לא
אהק איעור אהייה אקט קמול וק ולת ל. יעי מיזיד
אהק חמור אפה אס לא אהק איעור מותר וק
אצב אקול קל א ויל דא. יעי מיזיד הוול
מיזיד אהול חמור אס אהק איעור אקור אכל
אצב אהול קל זול אפלו אהק איעור אהייה
מוטר קמול וק ונעז עד ולת למה אהייה דמול
תיבת עד ויל ויל דהשע קכל איעור אהייה כה
אצב חמור רוב זקי קלופים בלא עוד ורמא קל
כה אצב חמור רוב זקי עם איעור כדרכה של
אזו נמאל לפיך אצב מחמור ונמאל מקיל ולת
דן זה אצב בעלמה בעלמה אצב מקיל ורמא
מחמור נכאל להפך ויל דהה זכאל השע אכל
איעור אהייה כה אצב חמור רוב זקי עם איעור כדרכה
של אזו ונמאל כה אצב חמור זקי זקי ולת
דקול דעופ כה אצב חמור כן אפלו מה אצב
כרוב קיול כן אפלו כרוב קיול וק אצב
למול אצב חמור זקי הוי אהייה ויל דמול אקין
חמורא ולפעמים ארס אצב חמור כה אצב חמור
ויאעה נאמר דלא אהק דק איעור חמור אקין
ויבאל להכזר אקין לכן כ רמאל איעור אהייה
כה אצב חמור זקי י. נמאל

מעמי שמי

נמצא לדעת שפע עד ועד בכלל פי עד אוקו
שמיעונוק שמעלים זרות ואוקו שמיעונוק בכלל
ורמאס קל עד ולא עד בכלל פי עד אוקו שמיעונוק
שמעלים **הנה** זרת ואוקו שמיעונוק אינו בכלל
אז לפי שפע מקיל ורמא מחמיר אז שפע
קל שיעור שהיה כה שיחוק רוב פגולה
לעינים ורמא כה שיחוק רת כמודד ומא
זיותה בהמה למה תורה זה זיא שפי על
הרמאס ומקל מלמה **ל** לשמה זומוקה לרקק
ומרקק לעופ ומצד של רבי ומקל מלמה
לשמה מודק לרקק מכלל הרמאס אכל שהיה
של עופ כה שיחוק רוב שמו אב עופ
ומא עד שהם יואל זה לשון שהקמץ ספר מצות
כדונות ופליצי בדבריו מנהיך ודי ופוח
קב יא זיא של מנהיך ומקל דאינו אסור אלא
תרתו ריעותא דהיינו חתך זעור ונא דס
יש להקדח אבל חתך זעור ולא נא דס או
חתך מקצת אלא ונא דס מש להכשר בלחך תא
בל יעמול לחלוק בדברו לחתך ולא
נא אס אמר דה לו מותר ואם לאו אסור
ולצבי חתך מקצת ונא דס אפלו לו אמר בה
ל. מותר יסכה ד ביא על די ומקל אפלו
חתך זעור ולא יא דס או חתך מקצת ונא דס
אסור בלחך תא יעמול לחלוק בדברו לצבי סתק
זעור ולא נא דס אס אמר בה מעורר אסור לאו
אסור

מנהגים של שתי
 ולמטה כנגד של בהמה עד ראש כנגד זאונג אמחלות
 ולמעלה בושיט שיעור תורבץ במלא כנרז וק ולמענה
 עד מקום שישעיר וק ולמעלה כנגד של עוף מתקנה
 ובושיט שיעורא קלופז לאוהך נקרא תורבץ ולבמה כ
 עד קזפק עד פשו ופשו אינו כבעל
 ענש לרגל זכו קעופונ לכסני מן קמו דס זבל
 בשען שהרז / נין והחיות והמקום בתעלס
 של רבנן בשען גנפלי מעל קמל ודל
 וקבל נקוט בידך גנוחר וקמערך ונתקבל וק
 או כסנו ונתקבל או שחט עליו בקמנה פמור
 וקומן דבהם אמבסין בהם את קס כמב זלבו
 ביע שלחנס חסן אך ענף דת כבשי זבל עפר
 שחינת תרסית לבינג מציפז חרשים קרת
 זכמיליס סיד אפר כחול עיר זנחות
 עקור חנלן ואת עאו אנתאי עאו גממ
 עקור
 עו חודני
 נחבקה
 קין
 בזמרו מעמי אמו ביום שיש בשן 26
 יום לוח אדר אנת ואת זכמף בידך
 לפך כתבת חותם אני מורכי אנתאן
 ולכותב ולקובל בהם מן סגנון יי
 ודכו ימיו כמו נח יי והזונצ חותם
 ימרו והלומניד בהם ושמרו עו
 בחיית זכול לעראל זמא כירל
 פה אמכפוד יען
 עב מדוכי
 שאבמח
 קין

להלע ונמי באיך מענהוט ורזע
לביית וקוואה יסלכך מענהוט
כחץ ויש ומעל בקרדי מאזא מענהוט
שי האר למעאלא ותכלתך כעל
בזאף וילא תחז לחק ותסרוע
לואי תוקא אצבא כביור ומעל
תמוזצי לכלאיך וקוואה יאמצכך
לאין כאין כוף יאמר שי הארצי
ובהל ישונקיי
קחך וקד דונע מילך כיש עמעל
תצובה ואל להיך יקס ילאך
מעלדך ולכוחא נחאחא יזיאונקיי
כחץ ויש תחז נקולך לחק האר
לחאצא כעס דוחאך מענהוט
ומעל שי האר כוח ומעל תגי רב
פיהא די לנקב חתא יחו או קתהא
ד" ויש כעד נוחאך מעל האר
לחאצא עמאונק מעל הווימעל
לגשינות נערע די בקצה זין

בספר
עדת קדש לקראת מנוחה
תלא קדש יחל עמנו
ובקל תאלל פק דאר ברמ
במלכות קוויא ערמא חל
פמו לרב רחמא
קידתה בדכול ולחורמא רבי
ידחק ובקלתו
קמלק לבריוח בזרבה רבי
שמטון מלפ מלויצה
ופא יציה מלך להוצא לא
תכיוצומו דר ינחי
מלך למות כתרפל פיטא מלע
פא יעיינע עלע יטא
מא בקלותנו חכומא צא ויקא
פין מא מדר ברית
פארפ צר ינחאו בקופא פקלע
רבי ודחק כופא קאלו
קקוד

בספר
חלמי נדרת האר נדרת יו ענאקד
עויטגן פוגת נעאצרו פי ומן
לכאם ולא בקאות הנרא אדוניאק
פארו עלו למנאס ייאל לולומן
דאבא תלמא ייס תמקלק
ותזונל אלגהאס יי ותנדע פדחאן
יא קיכא
קאס לככד ותבלס יי קאלן וידאק
פמול תבאס יי ופא עמרו
ותזמס יי מאל בקל לו עינאן אק
כרדו לחדיות לפרעה יא
תדראר יי יום האס מנאמו
יי ופאק מן לצדרא יי מאל קאד
מן ופאר לו מן אהל מאלד יי
יא קידנא
נאר מןל לכאם ותבלס פכד
מרא יי צאל לני וק נתפכרו
יום כוכת מסזון ואל זכרת
קודרא

השי
עמאמי עדמו כמלוה ורצו :
וכך אמר חתני ! אחריות
וחומרי וחודק אמר בתוכי
דא מלה וכו קבלתו עלי
ועל ירמיו בתבלי להתפרע
ולצרות מכל גפר ארץ
נכסין וקניינן דאית לי
תחות כל שמינא חמה
אקניתי וחמה אלא עתיד
לקנות מדיקדקטי ופיקר
מדיקדקטי וממיל עלי
ידקדקטי לעב ממילוימיל
וממילמילי אקב מדיקדקטי
כוליהו יהון אחיאון ועפכאון
לפרטון אמכך כולהו וכו
להתפרע ולצרות מפלי
פחיו ופתן ירמיו בתראו
ושפלו ממילוימיל דאית לי

מרוץ עלפ ועתה דג'יב אמת הוא יכ' כ' י
נביא הוא וזי וכי נבל אדוא נביא
יחזירך הוא אם לא עיול לא יחזיר
אותה והר' ב'ט גוח מוקדריס על א"ל
אדוא נבלל אב'ע כעדות אלא יובן כנסת
אחיתא בצמרא וקדושינ פ'ד'ק המ'ק'את
האשה עלת איון ב'ה מומין ונכסא ונ'ג
מומין קדושינ קדעי קיעות וה'מ'ק'ע'מ'
א'ט ב'ה מומין קדעיו קדושינ וא'כ'י'ט'ע'ג'
ק'ט'ר' הינו א'כ'ב'ד'ה'ס קד'י'א'ת'ס'ר'ה' על'מ'
א'כ'י'ט' וט'כ'ג'יו א'כ'ב'ד'א'ו ב'ה מ'מ'מ'י'ן
א'ה'י'א' א'ל'י'ו'כ'ו'ת קדושינ קדושי קיעות
ב'ה ד'ק'כ'ד' א'מ'ר' ל'ג' ד'ו'ע'צ' א'ש'ת' ה'א'י'ג'
וידע א'ה'י'א' א'ל'י'ו'כ'י'ת וקד'ע'ק' וד'מ'ק'ד'ג'
א'ת' ה'א'ש'ת' ע'ל'מ' א'י'ג' ב'ה מ'ו'מ'י'ן קדושינ
קדושינ קדושינ וד'ל' י'י'ת'ם'
ח'ד'ו'ש' ע'ל' מ'ס'פ'ר' ב'ר'ית א'ב'ר'ה'ס ד'ל'מ'ל'
ת'כ'ל'י'ת ד'י'ו'מ'י'ס ה'ל'ל'ת' וט'ג' א'כ'ת'ו'ת'
ת'ג' ד'א'ג' ה'ת'ו'ד'ג' ת'ר'ח' ה'מ'ו'ע'ד'י'ס'
ת'ג'

קווא
בע
למטוי כיסס סכע כל תועא
לקאס ומכע נמקאמון פמטא
סאכע קראס דא"ס למי זכר"
וכלאמושכון יכדו רבו מעאגו
ומעמדו פזרת למיא תאכס
פ"דו למעבא כפד כל זכא
מי בר נמי יקוד עלם כו"י"
זאד פזובר כל תוכמצידי
עמאק סוד דלחוכמפ"
חמכא פלמעות דיתעא" כיד
אלו אודג דא"ס למי"
חית זרכ נמפא עיין מן סכית
כוף לעדיאן זווא זכנו
פיפריאן" נחלאין מן עין כל מעגו
מי" בר נמי יקוד עלם"
מעצאם ועל כאן יגוס
פסותרא" רכי לגוס
כלקודרא" נכת לכרוכ ולגא
זמא

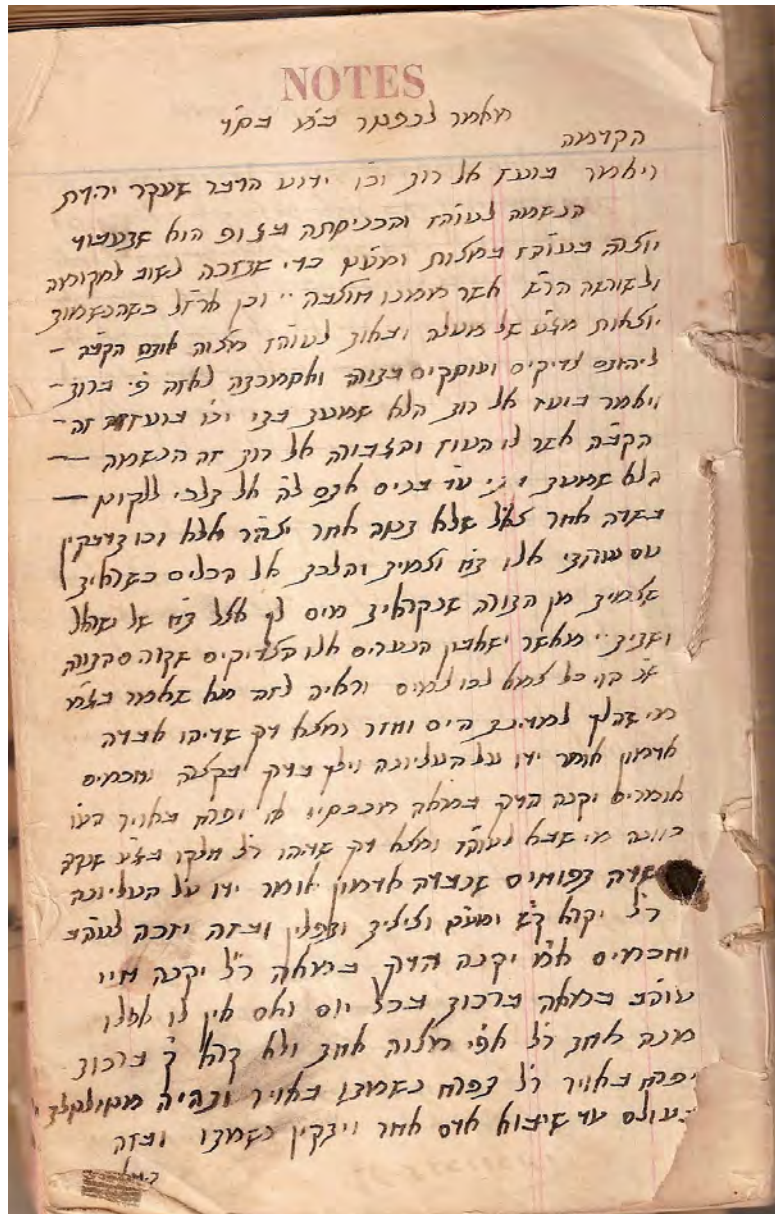
שגול ולאזים ילמם ..
לפני ויום אל כאו מעל יכונ
עבדך חוז קלוב תורה
רוחצתך מעלת נקל בק קצית
והצעמך האר לעמאלה לי האר
תחב קצלא תנרס ..
גב .. ויום האך תקול נעמל
האר לחאדל ותרבה אמצע
ראנו בעד רוחצך כץ האר
לחאדל לחת מעל תרכחם ..
גב .. ויום ומעל פיה כור קצע
מעל כאיק וסאנ נשול
אלי זול מאלק לפאר לחאדל
עלמא זכילמל ותרכח יתחלק
נקלמך יזוכור כזר ..
גב ויס אדיל יכונ קלצמך
מליות כנעם וקזו יתרבה
כי מלכותאך לי מלכותא
גב ויום עלמא האר לביר

גמר
קודרתי יי פלע תמא עפר יודי
כח יפקר יי וכיף לאל
האצדקי זכרתי יא סידרם
לאלהים זיבוה ולייאה וליה
טענווד מל ביילק בעדמא
יול ענייאה טעמי יהוס וכלן יילם
תיין דלבו מול לבי זיילאק ייקלם
דיו ותרלם דלויא יי כלה
בלאן מול למדיא יי פוק מינוק
אד לילאן אסידעט
קלל ועלמות קבע סבולמא
פיהוס למוד וקבעא כול
ואחיה פיהא לעכא יי לאלו
חלמות קבע כלרת יי וקבעא
דא רבולהוס לכדרא ויא קידעט
ואדמו יוקפ קבע אעס ורכא
דא קיורי יי וקבע סנין
דלערא בליא תגלכרא יי
זיר

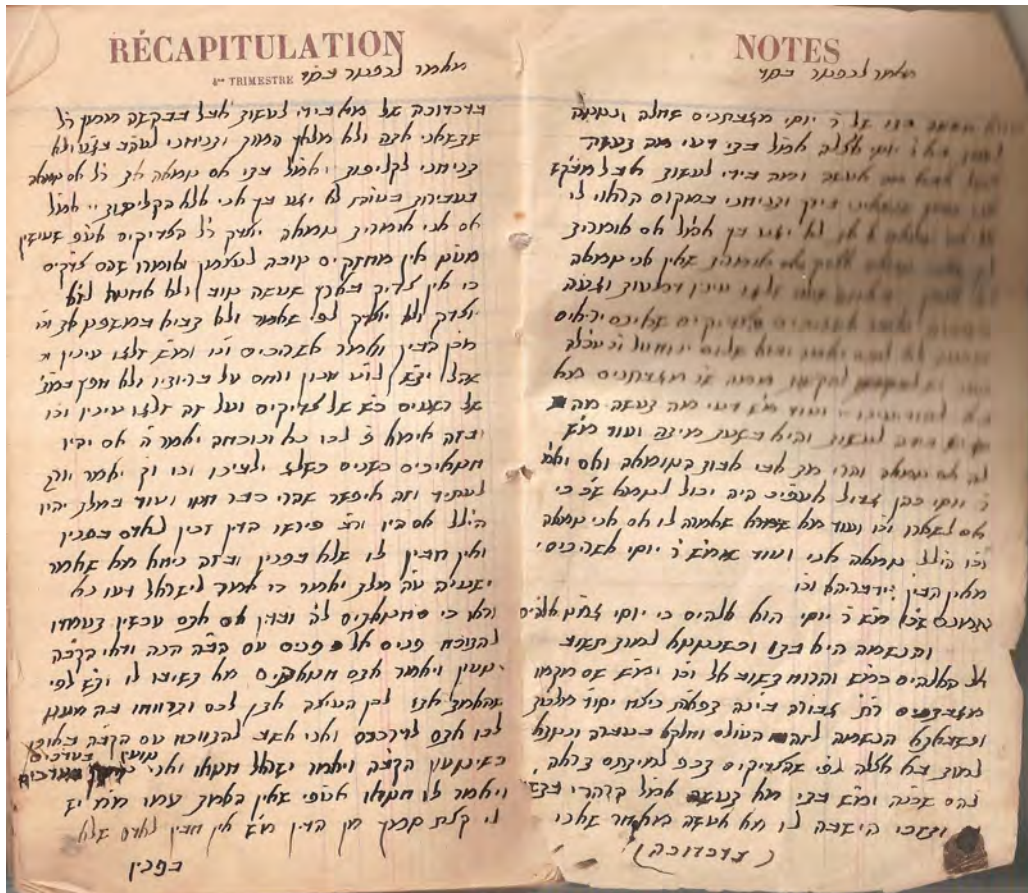
מכו אל אלהי ואם נבק
תבק כל כל אמי ניפ דארו
סצע ולאס תממי לבק בני
תממי תרחמי וכני דתקרי
יוסף לעדיע טול מאבקה
פממע כל אמו קאס וכני
ועלא רבי תלא ומני
י קאלו קוס סיר תתבווי פמ
יפכך לני בר יוחאי
להנאך ואטדין גאודתוסי
פכ לכלעא מקמוע
קלבהסי מלך למות ממא
וראהוס ורכלו לענד ברוות
מן סנדות רפד עיניו כפי
צמעון ומית סאפ ביהו
בלחרס דליוא קמד עליה
ללא דכל מא בקא חו
קווא למלאך סצע כל אמו
277

השי
עשיתי עדתו כמלך וקראו
וכך אמר חתני! אחריות
וחומרי וחודק עמר בתוכי
דא מלה וכו קבלתו עלי
ועל ירתמו ביתמי להתפרע
ולצרות מכל גפר ארץ
נפסין וקנינות דאית לי
תחות כל שמינא חמה
אקניתי וחמה אכני עתיד
לקנות מהקדקע ופגרי
מהקדקעו ומחמל עלי
יגקדעו לעב מעלגו ומעל
נמוס עלי אקב מהקדקע
כוליהו יהון אחיאי ופכאין
לפרטון עמך כולה וכו
להתפרע ולצרות מפלי
פחיי ומן ירתמו פתראו
ופלו מעלומא דארתמי

צילום מתוך כתב ידו - מאמר לנפטר

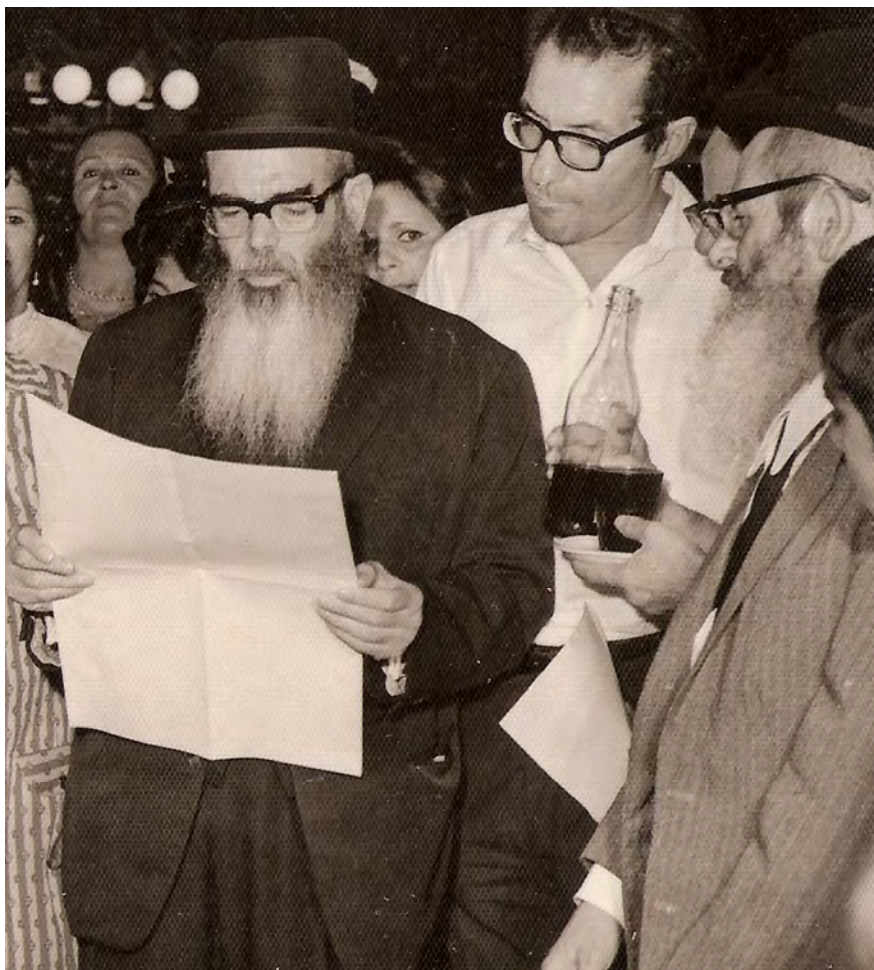
המושך המאמר

יום האזכרה השנתית

רבי חיים שושנה ומו"ר אבי , בנישואי אחותי

מקום קבורתו בסמוך לצדיק רבי זי"ם שושנה זצוק"ל

בתוך אהל הקבורה
טמונים בסמוך לזוהרם
לזוהר רבי מזוזם גבאי
בבית העלמין הישן
בבאר שבע

ספר תורה שכתב בזוייו והוכנס שוב
לבית הכנסת "אור מרדכי"
במלון גולדין טאור באשקלון

ויזכרו לטוב בזיו של רבי זימם שושנה , אלי ויעקב
אשר גמלם כל טוב וחסד רב עשו עם אבינו
וזכות אביהם ומו"ר אבי יגן עליהם
וישפיע עליהם שפע ברכה ושלום

על מצבתו נכתב

אקרוסטיכון הנושא את שמו רבי מרדכי אביטן זצוק"ל

חובר ע"י בנו של הצדיק רבי חיים שושנה זצוק"ל,
אליהו שושנה שיבדל לחיים ארוכים הי"ו אמן
רכב ישראל ופרשיו, ראש לתלמוד ומפרשיו
בקיא בזוהר ומדרשיו, עם קונו דרכו חשב
יחיד בדור, וגדול דורשיו, בין ספרים שם לו מדור ומושב

משנת רבינו בן עטר, אותה דרש בכל אתר
"אור החיים" קדוש ונסתר, לאהבת מרדכי נעתר

רצה כי ביום הילולתו, יבוא הצדיק לקבורתו
בואו וראו גדולתו ! אשריו ואשרי יולדתו

דעך נר מערבי וכבה, בכו מלאכי מרכבה
יועם לפיד ואור להבה, עם להנחם לא אבה

כדרכם של ברי אוריין, במעטה צניעות משוריין
טרח לפרש כל עניין, אהוד ועניו בכל מניין

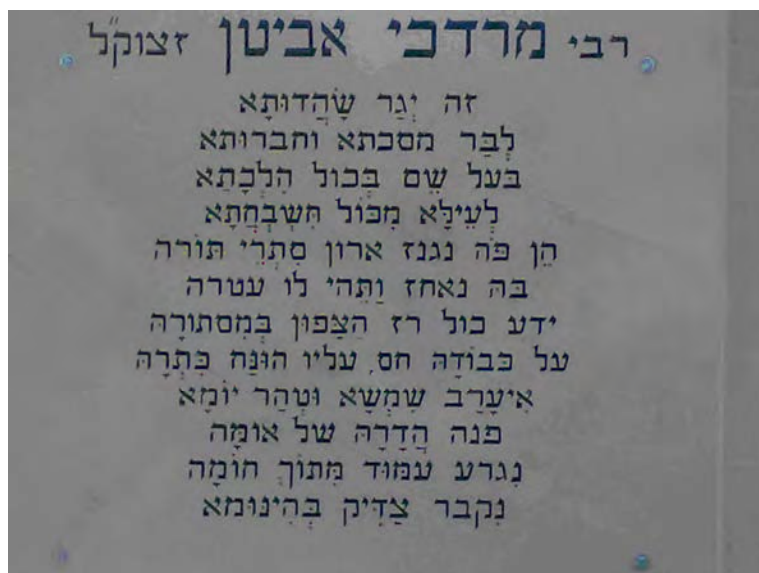
יום נטו צלליו ורד ערבו, צהל הרב שושנה בקרבו
נפש אהובו אשר תבוא, חבר צדיק אילי רבו

זוג צדיקים וקדושים לאומרה

הרח"ש וגם הרמ"א

נטמן בסמוך למורו וחברו רבי חיים שושנה זצוק"ל

על מצבתו נכתב

אור מרדכי
ספר זיכרון ומבנה גיו

